

درجه

با مشارکت شرکت کنترل کیفیت هوا و جایکا امضا شد

قرارداد ایران وزاين برای کاهش آلودگی هوای تهران

● شرق: قرارداد چهارساله همکاری ایران و ژاپن برای کاهش آلودگی هوای تهران امضا شد. «وحید حسینی»، مدیرعامل شرکت کنترل کیفیت هوای تهران، پس از امضای قرارداد دوجانبه، در نشست خبری با حضور نمایندگان سازمان همکاری‌های ژاپن در ایران (جایکا) گفت: برای کاهش آلودگی هوای تهران این قرارداد منعقد شده تا همکاری‌های علمی، فنی، آموزشی و تجهیزاتی بین این دو کشور صورت گیرد. مجری این قرارداد در دولت ایران، شرکت کنترل کیفیت هوای تهران، وابسته به شهرداری تهران و مجری این قرارداد در دولت ژاپن، جایکاست.

به گفته حسینی، مذاکرات قرارداد همکاری بین ایران و ژاپن در راستای کاهش آلودگی هوای تهران دو سال طول کشیده است. این پروژه در بازه‌ای چهارساله انجام خواهد شد که در آن کارشناسان و متخصصان ژاپن با کارشناسان و متخصصان شرکت کنترل کیفیت هوای تهران و اداره کل محیط زیست استان تهران همکاری خواهند داشت. بر اساس قرارداد، منابع اصلی آلودگی هوای تهران شناسایی و سهم‌بندی الاینده‌ها به طور دقیق انجام خواهد شد. مدیرعامل شرکت کنترل کیفیت هوای تهران تأکید کرد: امیدواریم در پایان چهار سال از زمینه سیاست‌گذاری و وضع قوانین کاهش آلودگی هوا نیز موفقیت‌هایی داشته باشیم. حسینی در مورد هزینه اجرای پروژه کاهش آلودگی تهران اظهار کرد: هزینه‌ای که طرف ژاپنی برای اجرای این قرارداد می‌پردازد، هفت میلیون دلار در چهار سال برآورد شده است. این کمک مالی به طور بلاعوض از سوی دولت ژاپن پرداخت خواهد شد. در اجرای این پروژه طرف ایرانی هیچ هزینه‌ای متقبل نمی‌شود. وی تأکید کرد: امیدواریم در پایان دوره چهارساله اجرای پروژه علاوه بر شناسایی دقیق الاینده‌های هوای تهران بتوانیم متخصصان ایرانی در زمینه مقایله با آلودگی هوا را تربیت کنیم. تربیت کارشناسانی و متخصصان ایرانی به‌عنوان یک هدف جانبی در این پروژه دنبال خواهد شد. مدیرعامل شرکت کنترل کیفیت هوای تهران در ادامه اظهار کرد: امیدواریم با کمک اداره کل محیط زیست استان تهران بتوانیم دستاوردهای این پروژه را به سایر کلان‌شهرهای کشور که با آلودگی هوا درگیر هستند انتقال دهیم.

حسینی همچنین از انتقال تجهیزات و تکنولوژی به کشور خبر داد و گفت: در دو سال گذشته که مذاکرات پروژه انجام می‌شد، درباره کمک تجهیزات دولت ژاپن نیز مذاکره کردیم. ارائه تجهیزات از سوی دولت ژاپن در کابینه این کشور به تصویب رسیده است و منظر هستیم بعد از عقد قرارداد جداگانه بین شهرداری تهران و دولت ژاپن تجهیزات آتالیز هوا وارد کشور شود. دولت ژاپن برای انتقال این تجهیزات ۱۲۰۵ تا ۱۳ میلیون دلار هزینه خواهد کرد. وی با بیان اینکه بازه چهارساله برای انجام پروژه کاهش آلودگی هوا بازه‌ای طولانی‌مدت نیست، تأکید کرد: معمولاً پروژه‌های کاهش آلودگی هوا در دنیا به‌طور ۱۰ تا ۲۰ ساله انجام می‌شوند، بنابراین چهار سال زمان زیادی برای انجام چنین پروژه‌ای نیست.

رئیس دفتر سازمان همکاری‌های ژاپن در ایران (جایکا) نیز با اشاره به اینکه پروژه همکاری ایران و ژاپن در زمینه کاهش آلودگی هوا در قالب کمک‌های رسمی توسعه‌ای انجام می‌شود، اظهار کرد: در این پروژه متخصصان و کارشناسان ژاپنی دانش و تجربه خود را در زمینه کاهش آلودگی هوا در اختیار متخصصان ایرانی قرار خواهند داد.

«وکیهارو کوبایاشی» اظهار کرد: امیدواریم در چهارسال آینده بتوانیم با حمایت‌های «جایکا» ظرفیت شرکت کنترل کیفیت هوای تهران را تقویت کنیم و شناسایی منابع آلاینده را به دقت انجام دهیم همچنین امیدواریم با سیاست‌هایی که دولت ایران در پیش می‌گیرد، کاهش آلودگی هوای تهران محقق شود.

کوبایاشی تأکید کرد: تنها تلاش «جایکا» و دولت ایران موجب کاهش آلودگی هوای تهران نمی‌شود، بلکه مردم نیز باید دست به دست هم دهند تا بتوانیم با تلاش جمعی، بهبود شرایط هوای تهران را محقق کنیم. در همین چارچوب «جایکا» حمایت‌های خود را از دولت ایران تقویت می‌کند و از فعالیت‌های شرکت کنترل کیفیت هوای تهران حمایت مستمر خواهد کرد. وی در ادامه اظهار کرد: امیدواریم در پایان دوره چهارساله شاهد این باشیم که این پروژه بخشی از آلودگی هوا را کاهش داده باشد. رئیس دفتر سازمان همکاری‌های ژاپن در ایران با اشاره به اینکه هدف اصلی پروژه همکاری علمی، فنی و آموزشی کاهش هوای تهران، تقویت ظرفیت‌هاست، گفت: دولت ژاپن سعی دارد تجربه‌های خود را با سازمان‌های مختلف ایران در زمینه کاهش آلودگی هوا به اشتراک بگذارد. امیدواریم بر اساس مطالعاتی که انجام می‌شود، بهترین سیاست‌ها برای کاهش آلودگی هوای تهران اتخاذ شود. کوبایاشی تأکید کرد: با اجرای این پروژه قرار نیست همه مشکلات حل شوند، اما امیدواریم تا حدی بر کاهش آلودگی هوا تأثیرگذار باشد. این پروژه می‌تواند نقطه شروعی برای پیداکردن راه‌حل نهایی کاهش آلودگی هوا باشد.

شرق: «بخشنامه توقف صدور هولوگرام، امروز ناموس شهرداری است و حتی یک مورد تخلف از این بخشنامه منجر به عزل می‌شود و این اتمام حجت من است». محمدعلی نجفی، شهردار تهران، این هشدار صریح را در جلسه روز گذشته‌اش با مدیران شهرداری مطرح کرد.

نجفی در نشست فصلی با مدیران شهرداری همچنین تأکید کرد: من با علم به مشکلات موجود آمده‌ام و از لحظه‌ای که مسئولیت شهرداری را پذیرفتم‌تا آخرین دقیقه حضورم در شهرداری، خود را وقف شهر و شهروندان خواهم کرد. او همچنین خبر داد امروز بخشنامه مهمی در حوزه شهرسازی صادر می‌شود.

شهرداری ۳۰ هزار میلیارد تومان بدهی قطعی دارد

نجفی همچنین در بخش دیگری از صحبت‌های خود در این جلسه خطاب به مدیران شهری گفت: امروز در اداره شهر تهران با مسائل و چالش‌های پیچیده‌ای مواجه هستیم و مسائل حل‌نشده‌ای پیش‌روی ماست. تأکید می‌کنم مسائل حل‌نشده و نه مسائل حل‌نشدن؛ چراکه تفاوت بسیاری بین حل‌نشده و حل‌نشدن وجود دارد که معتمد باید از طریق تشریک مساعی به حل این مسائل همت کنیم.

او همچنین منابع مالی شهرداری و دست‌یافتن به منابع پایدار را نخستین چالش مدیریتی شهر دانست و گفت: هم در مسئله درآمد و هم هزینه‌ها با نظام مواج هستیم، با نگاهی به روند بودجه جاری سال ۹۰ تا ۹۶ می‌توجه می‌شویم که سال ۹۰، هشت‌هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان بودجه داشته‌ایم، این در حالی است که در سال ۹۶ بودجه شهرداری به قیمت جاری ۱۷هزار ۹۰۰ میلیارد تومان بوده است؛ به عبارتی دوربرابر شده است، این در شرایطی است که با نگاهی به قیمت ثابت و تورم سالیانه مشخص می‌شود این رقم معادل شش هزارو ۵۰۰ میلیارد تومان قدرت خرید دارد یعنی کاهش ۲۰درصدی بودجه سال ۹۶ نسبت به ۹۰ از نظر قدرت خرید. او با تأکید بر آمار ارائه‌شده گفت: بنابر آمار ارائه‌شده اداره شهر و اجرای برنامه‌های توسعه شهر با این میزان قدرت خرید، کار بسیار سختی است.

شهردار تهران در ادامه با بررسی نمودارهای بودجه‌ای تصریح کرد: آمارها نشان می‌دهد در سال ۹۵ که بودجه سال ۹۶ تعیین می‌شده است، شهرداری با افت منابع مواجه بوده است. طبق آنچه در برنامه پنج‌ساله شهرداری پیش‌بینی شده، باید در سال‌جاری ۲۲هزارو ۸۰۰ میلیارد تومان بودجه می‌داشتیم که این رقم اکنون فقط ۱۷هزارو ۹۰۰ میلیارد است. این یعنی بالغ بر پنج هزار میلیارد تومان کمتر و به‌عبارتی ۲۲ درصد کاهش بودجه را نسبت به برنامه‌های سال‌جاری شاهد هستیم که این نشان از برخی ایرادات در برنامه‌ریزی یا برخی ایرادات در منابع مالی شهرداری دارد.

او در ادامه با اشاره به اعتبارات مورد نیاز وضعیت پروژه‌های زیرساختی شهر تهران گفت: ۲۲هزارو ۵۰۰ میلیارد تومان به قیمت امروز نیاز داریم که پروژه‌های در دست اجرا را تکمیل کنیم. این مهم بیش از بودجه کامل یک سال و چند برابر بودجه عمرانی پیش‌بینی‌شده مصوب امسال است که نشان می‌دهد از نظر هجوم هزینه‌ها به شهرداری در سال‌های آینده با مشکل مواجه هستیم.

شهردار تهران با اشاره به جمع‌بندی نهایی صورت‌گرفته در موضوع

جامعه

شهردار تهران حجم بدهی‌های قطعی شهرداری را ۳۰ هزار میلیارد تومان اعلام کرد

اتمام حجت نجفی

منابع مالی شهرداری تهران تصریح کرد: ۷۲ درصد پروژه‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای در شهرداری پروژه‌های مستمر هستند که وقتی هم به اتمام می‌رسد، نیازمند هزینه است. بنابراین چشم‌انداز مناسبی برای تکمیل پروژه‌های در دست احداث با منابع داخلی شهرداری نمی‌توان متصور بود. ازاین‌رو باید از ظرفیت‌ها و سرمایه بخش خصوصی داخلی و خارجی استفاده شود و هم‌اکنون در صدد عملیاتی‌کردن ایده ایجاد صندوق توسعه شهر هستیم.

نجفی در ادامه تصریح کرد: در شش ماه نخست سال جاری از کل بودجه مصوب ۷۲ درصد تأمین شده است که شامل ۸۰ درصد بودجه نقدی و ۶۰ درصد بودجه غیرنقد است. به‌عبارتی تنها شش‌هزارو ۷۰۰ میلیارد تومان از بودجه تأمین شده است. درحالی‌که باید حدود ۷ هزار میلیارد تومان درآمد می‌داشتیم.

شهردار تهران در ادامه به موضوع مهم بدهی‌های شهرداری اشاره کرد و گفت: در کنار این ارقام اگر موضوع بدهی‌های شهرداری را نیز در نظر بگیریم، بالغ بر ۱۶ هزار میلیارد تومان به بانک‌ها (عمدتاً بانک شهر) ۹ هزار میلیارد تومان به پیمانکاران و پنج هزار میلیارد تومان نیز برای پروژه‌های باز دهکاری داریم. به‌عبارتی دیگر شهرداری تهران ۳۰ هزار میلیارد تومان بدهی قطعی دارد. این یعنی حدود ۱۰٫۷ برابر کل بودجه سال جاری، بدهی قطعی وجود دارد.

به گفته نجفی شهرداری باید برای رسیدن به نقطه تعادل طرح‌هایی نو و فکری‌های جدید برای تأمین منابع داشته باشد و برخی از پروژه‌ها را باید به بخش خصوصی واگذار کرد یا از روش‌های مشارکت عمومی خصوصی بهره‌جوییم و اقتصاد شهر را به سمت مردمی‌شدن اقتصاد که یکی از مؤلفه‌های اصلی اقتصاد مقاومتی است سوق دهیم.

نجفی با بیان اینکه ۳۹ درصد کل بودجه صرف هزینه‌های پرسنلی و جاری اجتناب‌ناپذیر می‌شود، اظهار کرد: همین عدد در سال گذشته ۳۱ درصد بوده که این روند افزایشی هزینه‌های جاری نگران‌کننده است. او با تأکید بر استفاده کارآمد از نیروی انسانی و افزایش بهره‌وری منابع انسانی تصریح کرد: هدف تعدیل نیروی انسانی از شهرداری نیست اما باید با ایده‌های نو افزایش بهره‌وری نیروی انسانی را مد نظر قرار داد.

شهردار تهران در بخش دیگری از صحبت خود با تأکید بر لزوم تکریم ارباب رجوع به نظرسنجی اخیر یکی از مؤسسات مهم نظرسنجی وابسته به وزارت ارشاد اشاره کرد و گفت: طبق این نظرسنجی افرادی که به شهرداری مراجعه می‌کنند، نسبت به نحوه اجرای کار از سوی کارکنان شهرداری تهران ۲۴٫۳ درصد به‌صورت نسیی راضی بوده‌اند. ۵۶٫۳ درصد عدم رضایت و ۱۹ درصد رضایت نداشته‌اند که میانگین نمره‌ای که به عملکرد شهرداری تهران داده‌اند ۹ از ۲۰ بوده است.

نجفی همچنین از راه‌اندازی چهار حلقه فکری در آینده‌ای نزدیک خبر داد و بیان کرد: حلقه فرهنگی و اجتماعی، حلقه مالی و اقتصادی، حلقه شهرسازی و معماری و حلقه مدیریت و امور اجرایی به‌زودی در شهرداری تهران راه‌اندازی خواهد شد. درعین‌حال اتاق فکری به‌منظور نظارت بر حسن اجرای برنامه‌ها این حلقه‌های فکری را پوشش خواهد داد.

گيـرد و قدـم‌های مهمی در این زمینه برداشته شود. دستیار رئیس جمهور گفت از نزدیک موضوع کودکان را دنبال می‌کند و شاهد اعتراضات مردمی در شبکه‌های اجتماعی در مورد دستگیری کودکان بوده است. مولاوردی همچنین با تأکید بر اینکه حتماً این اعتراضات را روز چهارشنبه در جلسه هیئت دولت مطرح می‌کند، گفت: می‌دانم هیچ تعصب یا عنادی در مورد اجرای چنین طرحی وجود ندارد.

حسن غلامی، قائم‌مقام معاون خدمات اجتماعی سازمان خدمات اجتماعی شهرداری تهران به‌عنوان نه‌ادی در جمع‌آوری یا به قولی دستگیری کودکان کار دخیل بوده است، در ادامه این جلسه مورد واکنش و سؤال حاضران قرار گرفت و در توضیحی گفت: شهرداری تهران برای اجرای این کار موظف بوده است درحالی‌که در جلسه تعیین‌شده برای تصمیم‌گیری در فرمانداری تهران اعتراض و مخالفت خود را اعلام کرده بود. او افزود: شهرداری تهران متولی این کار نبوده است و در این سال‌ها با ایجاد مراکز پرتو سه هزار کودک بازمانده از تحصیل و دارای شرایط نامناسب را حمایت کرده است. نماینده شهرداری تهران در این نشست تأکید کرد استراتژی شهرداری تهران در مورد کودکان کار و خیابان کاهش آسیب است و افزود: در مورد این موضوع تناقض قانونی زیادی وجود دارد، از یک سو مصوبه‌ای از هیئت وزیران در سال ۸۴ وجود دارد و از یک سو مصوبه شورای عالی اجتماعی کشور در سال ۸۳ که تعریف‌های متفاوتی در مورد ساماندهی کودکان کار در آنها وجود دارد و بر این اساس شهرداری تهران مطابق با همین سند‌ها به وظیفه خود عمل می‌کند اما این تناقض در اجرای قوانین توسط هر دستگاه اجرائی را به وجود آورده است. غلامی به جلسه تصمیم‌گیری درباره این

او با تأکید بر اینکه در هشت سال اخیر ۱۶۱۵ طرح پژوهشی در شهر تهران اجرا شده است که ۳۲۰ میلیارد تومان هزینه در بر داشته است، گفت معتقدم حتی صد مورد این طرح‌ها هم به شهرداری برای حل مشکلات کمک نکرده است.

هولوگرام موضوع اول سوداگری در شهرداری

در همین‌حال حسین عبده‌تبریزی، اقتصاددان، در گفت‌وگویی با سایت شهرنوشته درباره موضوع هولوگرام گفت: بی‌شک صدور اوراق بهاداری به نام هولوگرام و رایج‌کردن آن به‌مثابه وسیله پرداخت در مدت‌زمانی بلند، اشتباهی عمده و حرکتی غیرقانونی بوده است.

عبده‌تبریزی ممنوعیت صدور هولوگرام عوارض ساختمانی از سوی شهردار تهران را اقدامی مثبت و مبتنی بر تشخیص درست ایشان معرفی و اظهار کرد: «اولاً صدور هر نوع اوراق بهادار جدید در جمهوری اسلامی ایران جزء اختیارات شهرداری‌ها نیست و هر شهرداری که بخواهد اوراق بهادار جدیدی صادر کند، ناچار است از مقام پولی یا مقام بازار سرمایه مجوز اخذ کند. در معسود مواردی هم موضوع از اختیارات وزارت اقتصاد و بانک مرکزی خارج است و به قانون نیاز دارد». مشاور مدیریت و تأمین مالی وزیر راه و شهرسازی با بیان اینکه در بیش از یک دهه، هیچ کارگزارشی از صدور هولوگرام به وسیله شهرداری تهران منتشر نشده است، تأکید کرد: «عامة مردم، مطبوعات و نه حتی مقامات ناظر از حجم این اوراق و نظام قیمت‌گذاری حاکم بر آن اطلاعی ندارند. از اطمینانی نیست که حتی میزان رایلی هولوگرام صادرشده به طور دقیق در صورت‌های مالی شهرداری‌ها انعکاس داشته باشد».

عبده‌تبریزی با یادآوری این نکته که تا این تاریخ نحوه استفاده از هولوگرام به‌مثابه اوراق بهادار کاملاً غیرشفاف بوده است، تصریح کرد: «در مقاطع مختلف شنیده‌ایم که در نهاده‌ا و شرکت‌های وابسته به شهرداری یا حتی وابسته به نهادهای غیر، این اوراق به قیمت‌های متفاوت و با نرخ تنزیل مختلف به فروش می‌رسد. بارها رسانه‌های همگانی از لایه‌هایی از افراد مختلف به‌عنوان واسطه و دلال فروش اوراق گزارش داده‌اند. اگر به همین تجربه اخیر یعنی فروش اوراق «سخاب» در بورس توجه کنیم، درمی‌یابیم که پیمانکاران اوراق سخاب را که اوراقی دولتی و کاملاً قانونی است، در خارج از بازارهای رسمی گاه با ۴۰ درصد تخفیف فروخته‌اند؛ درحالی‌که این اوراق با نرخ تنزیل ۱۷ درصد در بورس در روزهای گذشته معامله شده است».

عبده‌تبریزی ادامه داد: بنابر این اگر دستگاه شهرداری هولوگرامی را منتشر می‌کرد، بعد در یک نظام شفاف بازار آن را ارائه می‌داد و برای آن بازار ثانویه‌ای در بورس ایجاد می‌کرد. فقط یک مشکل باقی می‌ماند که برای این اوراق مجوزهای لازم را از مرجع مربوطه دریافت نکرده بود؛ اما در شرایط جاری، این شبهه پیدا شده که هولوگرام موضوع اول سوداگری در شهرداری تهران و یکی از ابزارهای اساسی آن بوده است. عبده‌تبریزی در پایان گفت: بنابر این خوشحالم که شهردار این بخش‌نامه را صادر کرده و در آینده امیدوارم هیچ‌یک از شهرداری‌های کشور اوراقی را بدون مجوز مقام ناظر مربوطه در بازار پول یا بازار سرمایه صادر نکنند. اگر هم صادر کردند، توقع می‌رود مقام ناظر مربوطه با موضوع برخورد کند. به‌علاوه امید می‌رود اوراقی را که شهرداری‌ها صادر می‌کنند، در بازارهای شفاف به فروش برسند تا پروژه‌های شهرداری‌ها به‌درستی تأمین مالی بشوند و شهرداری‌های کشور وارد چرخه سفته‌بازی نشوند.

مولاوردی در نشست بررسی طرح جمع‌آوری یا دستگیری کودکان کار مطرح کرد:

اعتراض‌ها به دستگیری کودکان کار را به رئیس‌جمهور می‌گویم

زیر ۱۸ غایب قانونی است، گفت ممکن است نیروهای نظارتی روی کار پیمانکاران کمکاری داشته باشند. در ادامه جلسه فاطمه قاسمزاده، فاطمه اشرفی از انجمن حمایت از کودکان و زنان پاننده خاطره‌ای را از حضور خود در بندهای نگهداری کودکان در مرکز اصلاح و تربیتی در افغانستان برای حاضران گفت و افزود: در یکی از بندها ۱۲ پسرچه‌ای را که قبل از عملیات انتحاری دستگیر شده بودند، با غل و زنجیر نگهداری می‌کردند. از یکی از آنها پرسیدم آیا قبلاً این‌ها بوده‌اند یا نه و چرا سواد ندارند، گفت که یکی از آنها گفت: «مگر شما ما را آدم حساب می‌کنید که به مدارسان راه بدهید». او افزود: واقعیت این است که اگر این کودکان در ایران فرصت آموزش داشتند، شاید سرنوشت متفاوتی داشتند.

اشرفی افزود: واقعیت این است که این طرح‌ها در نهایت بی‌تدبیری و بی‌سیبکی اجرا می‌شوند و بیشترین رفتار اشتباه هم در مورد کودکان افغان صورت می‌گیرد چراکه آنها را به اردوگاه عسکرآباد ورامین که حداقل امکانات را حتی برای بزرگسالان ندارد، منتقل کرده‌اند و این واقعا غیرمنصفانه است. اشرفی برخلاف بسیاری از اخبار تأکید کرد که در امروز هیچ‌کدام از کودکان افغان دستگیری نشده‌اند و این طرح رد مرز نداشتند و تنها حدود هشت کودک بدون والد بودند که در نهایت با دستور قضائی آنها را تعیین تکلیف کرده‌اند.

این فعال حقوق کودکان کار پاننده تصریح کرد نگاه حاکم بر این طرح‌ها فیزیکی، سخت‌افزاری و امنیتی است درحالی‌که با موضوعی اجتماعی با شخص‌هایی پیچیده روبه‌رو هستیم. اشرفی افزود: طرح بدون مطالعات اجتماعی و با نیروهای غیرمرتبط اجرا شده و باید گفت برخلاف اظهارات نماینده شهرداری تهران نیروهای حاضر در ون‌های جمع‌آوری یا دستگیری کودکان از جنس مأموران سد معبر شهرداری تهران بوده‌اند. درعین‌حال درحالی‌که مراکز اعلامی برای انتقال کودکان نه‌ایات ۳۰ نفر ظرفیت دارند، شهرداری تهران روزانه ۳۰۰ نفر را دستگیر کرده است. او با اشاره به فرمان رهبری برای تحصیل کودکان افغان در ایران، افزود: درحالی‌که چنین دستورات دلگرم‌کننده‌ای وجود دارد که نگاه جهان را نسبت به ما تغییر می‌دهد، با چنین طرح‌هایی همه برنامه‌ریزی‌ها را برهم می‌زنند. ضمن اینکه بسیاری از کودکان افغان جمع‌آوری‌شده در این طرح برکه اقامت موقت، باسیپورت یا برگه‌های حمایت تحصیلی داشته‌اند و مأموران جمع‌آوری حتی به این برگه‌های رسمی دولت هم توجه نکرده‌اند. او تصریح کرد: قطعاً اجرای این طرح در آستانه شروع سال تحصیلی اثرات منفی بسیاری در روحیه کودکان داشته و خواهد داشت.

ادامه از صفحه ۱۶

تاب‌آوری جامعه با نظام چندلایه تأمین اجتماعی

… و قوانین کار و تأمین اجتماعی را مقصر قلمداد می‌کنند؛ درحالی‌که مشکلات برخی از صنایع و شهرک‌های صنعتی کشور نه‌تنها با تعطیلی قوانین کار و تأمین اجتماعی که حتی با تعطیلی قانون اساسی نیز حل نمی‌شود و اگر تاکنون نیز این مجموعه‌ها دچار بحرانی جدی نشده‌اند، دلیل آن این است که همین حضرات دست در جیب کارگران کرده و با استفاده و مصادره مطلوب از قوانین بازنشتگی مشاغل سخت و زیان‌آور و نوسازی صنایع و بیمه بی‌کاری، عملاً هزینه‌های کارفرمایان بنگاه‌های اقتصادی را به سازمان تأمین اجتماعی تحمیل کرده‌اند و شاید بتوان گفت سازمان تأمین اجتماعی باعث شده بی‌تدبیری متولیان صنعت و اقتصاد کشور مخفی بماند. البته اگر به‌واقع نوسازی و بازسازی صنایع بخواهد اتفاق بیفتد، خصوصی‌سازی اصولی انجام شود، کارگران دارای مشاغل سخت و زیان‌آور تحت حمایت قرار گیرند و کارخانه‌های دارای عوامل زیان‌آور تعطیل یا اصلاح تکنولوژی بدهند، قطعاً نقش سازمان تأمین اجتماعی در حمایت از نیروی کار تحقق می‌یابد و این امر وظیفه ذاتی سازمان تأمین اجتماعی است. ولی مگر می‌شود اجازه داد یک کارگاه و کارخانه دارای عوامل زیان‌آور فعالیت کند و سپس کارگران لطمه‌دیده از این عوامل زیان‌آور را بازنشته‌اند؟! مگر می‌شود اجازه داد به اسم بازسازی و نوسازی صنایع، به یکسری سودجو اجازه داد کارگران را تحت پوشش بازنشتگی و بیمه بی‌کاری قرار بدهند (اخراج محترمانه) و سپس زمین‌های کارخانه را صاف کنند و بفروشند؟! (توجه داشته باشیم که بیشتر کارخانه‌های دارای تکنولوژی قدیمی، الان به‌خاطر توسعه شهرها، دیگر نزدیک یا داخل محدوده‌های شهری شده‌اند و املاک مرغوبی دارند). مگر می‌شود کارخانجات و بنگاه‌های اقتصادی را خصوصی‌سازی کرد، بدون اخذ تضمین حفظ اشتغال موجود و بدون رصد و پایش و پیمایش کارفرمای جدید برای اینکه اگر توسعه و سرمایه‌گذاری جدید انجام نمی‌دهد، حداقل از تسهیلات دریافتی و مساعدت‌ها و امتیازات و انحصارات سوااستفاده نکند؟! صرف‌نظر از اینکه بیشترین حجم خصوصی‌سازی در دولت قبل انجام شد، بدون اینکه بخشی از عواید حاصل از آن صرف تقویت صندوق‌های بیمه‌ای اجتماعی مربوطه شود با وجود اینکه در سیاست‌های کلی اصل ۴۴ به صراحت بر این موضوع تأکید شده است، و دست‌آخر هم باز همان متولیان صنعت و اقتصاد، سازمان تأمین اجتماعی را مقصر دانسته و عملکرد خودشان را به‌عنوان متولیان بخش‌های اقتصادی و صنعتی ادوار گذشته نادیده می‌گیرند و جالب اینکه با وجود تجارب علمی و عملی دنیا که غالباً وقتی می‌خواهند به‌هر دلیل به تقلیل و تریق قانون کار به نفع کارفرما عمل کنند، نظام تأمین اجتماعی و بیمه‌های اجتماعی را تقویت می‌کنند و سپس به جراحی اقتصادی و اداری می‌پردازند، در ایران متأسفانه عده‌ای که وضعیت صنعت و اقتصاد امروز کشور حاصل عملکرد آنها است، به‌طور هم‌زمان و توامان در راستای تقلیل و تریقیق قانون کار و قانون تأمین اجتماعی عمل می‌کنند. بی‌تردید سازوکار بیمه‌های اجتماعی یکی از ابزارهای مؤثر و کارآمد برای «تاب‌آوری جامعه» است و سازمان تأمین اجتماعی در این میان نقش بسزایی در زمینه «تاب‌آوری اجتماعی» داشته و دارد و اتفاقاً بسیاری از متولیان صنعت و اقتصاد کشور در این سال‌ها با سوءاستفاده از این نقش سازمان، بسیاری از آثار و تبعات منفی ناشی از کارکرد و عملکرد خود را پوشش داده‌اند و الان که در شرایط سالمندی و بازنشتستگی قرار دارند و رحل اقامت به تشکل‌های صنفی و دستگاه‌های غیرحاکمیتی افکنده‌اند، بیشترین لطمات را به همین سازمان تأمین اجتماعی وارد می‌کنند. بی‌شک خصوصی‌سازی غیراصولی و شبه‌ناک، صدور پروانه صنعتی بدون مطالعات دقیق فنی- اقتصادی و نظارت‌نداشتن بر نحوه عمل دارندگان مجوز واحد صنعتی، ایجاد شرکت‌های صنعتی فاقد توجیه و بر اساس ملاحظات محلی، سیاسی، باندی و شخصی، اعطای تسهیلات ارزان‌قیمت تکلیفی برای توسعه صنعتی بدون رصد و پایش و پیمایش نحوه هزینه‌کرد آن، برقراری معافیت‌های مالیاتی و بیمه‌ای برای توسعه صنعتی و اشتغال‌زایی بدون نظارت‌های شخص‌هایی واردات و جلوگیری نکردن از قاچاق افسار گسیخته، سوءاستفاده از قوانین بازنشتستگی زودرس و بیمه بی‌کاری برای اخراج نیروی انسانی، جلوگیری نکردن از فعالیت کارگاه‌های پنهان، غیررسمی و زیرزمینی، جلوگیری نکردن از فعالیت‌های دارای عوامل زیان‌آور، پیشگیری نکردن از بروز امراض شغلی و… تنها شمه‌ای از عملکرد برخی متولیان صنعت و اقتصاد کشور است که دود آن به چشم کارگران در وهله اول و به چشم سازمان تأمین اجتماعی در وهله دوم رفته و می‌رود و در چنین شرایطی جای تأسف است که «جای متهم و شاکی عوض می‌شود» و همین متولیان باز هم حق کارگران را نادیده می‌گیرند و بر سازمان تأمین اجتماعی می‌تازند. به هر تقدیر به‌منظر می‌رسد اولویت‌های تخصصی تعیین‌شده از سوی رئیس‌جمهور محترم، به‌ویژه شکل‌گیری نظام چندلایه تأمین اجتماعی، می‌تواند در صورت تحقق به ارتقای «تاب‌آوری جامعه» بینجامد.

«نایب‌رئیس هیئت‌مدیره سازمان تأمین اجتماعی